

Çocuklarımıza Miras Bırakmak

— safdeha · 09 Nisan 2016

Peygamberimiz(sav) sahabelerine sormuş,

-Miras Nedir?

Sahabeleri,

-Miras, çocuklarımıza öldükten sonra rahatça yaşamalarını sağlayacak dünyalık bırakmaktır.

Peygamberimiz(sav),

-Hayır. Miras, çocuğunuza güzel ahlak ve dini öğretmektir.

“Hiçbir baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha üstün bir hediye vermiş olamaz.” (Tirmizî, “Birr”, 33)

Günümüz anne ve babası, çok çalışarak ev, tarla, altın... İle sürekli birikim yapıyor. Böyle yaparak büyüyecek çocuklarına yaşam içinde katılımcı birey olduklarında güzel yaşamalarını istiyorlar. Çocuklarının ne ağızlarından çıkan kötü sözlerinin yok olmasına dikkat ediyorlar, nede yaşadıkları hayata müdahale edecek çevrelerini(internet, sinema, eğlence partileri...) kontrol ediyorlar. Zenginlikleri artkça bu konularda doğru yaptıklarına içtenlikle inanarak vicdanen rahatlıyorlar.

Eğer çocukların bu parayı ve zenginliği kullanabilecek bir ahlak ve dine dayalı öğretileri olmazsa, nasıl bu maddesel zenginlik kalıcı olur ki... Rızık sıkıntısı çeken ve ondan korkan kişi, ancak dünya ile meşgul olur, onu kaybetmekten dolayı biriktirir ve asla harcamayı istemez. Yerse, azalacağını düşünür. Böylece, yiyeceği fazlasıyla varken fakir gibi yaşamaya mahkûm olur.

De ki, "size gökten ve yerden kim rızık veriyor? O, kulaklara ve gözlere hükmeden kim? Ölüden diriye, diriden ölüyü çıkaran kim? İşleri idare eden kim?" Hemen "Allah'dır" diyecekler. De ki, "O halde Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?" (Kur'an, 10,31)

Dini öğretisi içinde, rızık yalnızca Allah tarafından verildiği öğretilir. Kişi rızık kazanmak için elinden geleni yapar ve onu israf etmez. Rızıkından dolayı da korkmaz. Rızıkını kaybetmekten eğer korkarsa, onu kaybedeceği endişesi ile Allah'tan başkasına kul olur ve yaşamını mahveder. Çocuklarında rızıkını da Allah verdiği göre, biz onların rızıkından şüphe edersek, Allah'ın onları beslemeyeceğinden de şüphe eder, böylece Allah'ın işine karışmış oluruz. Biz Allah'a tam teslim olarak kulluk vazifesini tam manasıyla yapmalıyız.

Bu yüzden çocuklarımıza zaman ayırmalıyız ve nasıl bir dünyada yaşadıklarını öğretmeliyiz. Onlara her istediklerini almak yerine, onlara ihtiyacı olan dini eğitimi kalıcı olarak vermeliyiz. Onların dünyadan korkması yerine Allah'tan korkacak ve yalnızca onu içtenlikle sevecek bir yaşam felsefesini öğretmeliyiz. Çocuk başını topraktan çıkartmış yemyeşil ekin gibidir. Ona su verirsiniz-dini eğitim boy atar ve verimli kalır. Su vermezseniz kısa sürede sararır ve ürün vermez. Bu yüzden onları bolca sulamalısınız dini öğretiler çerçevesinde.

Elbette öğretiler örnek olmaktan geçer. İnsan yaşamadığı bir pratiği, öğretmez ve kalkıcı kılamaz Bu öğretileri başkasının öğretmesini sağlasak bile, çocukta temel bir kanı şu olacaktır: "Madem bana öğretiyorsunuz siz niye yaşamıyorsunuz?" diyecektir. Bu soruyla karşılaşmamak için onlara örnek yaşamamızda gerekmiyor mu?

Unutmayalım ki, "İnanmak yaşamaktır..."

Saffet Kuramaz